

POSTANOWIENIE

Dnia 3 grudnia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Górowski (przewodniczący)

SSN Marta Romańska (sprawozdawca)

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z wniosku Z. J., E. J. i M. J.

przy uczestnictwie Miasta W., W. S., R. K., R. S. i Z. S.

o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 3 grudnia 2010 r.,

zażalenia uczestnika postępowania Miasta W.

na postanowienie Sądu Okręgowego w W. z dnia 11 maja 2010 r., sygn. akt V Ca (...),

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z 11 maja 2010 r., wydanym na wniosek uczestnika Miasta W. Sąd Okręgowy w W. uzupełnił własne postanowienie z 8 kwietnia 2010 r. przez dodanie w jego sentencji punktu IV o treści: „ustalić, że każdy uczestnik ponosi koszty postępowania kasacyjnego związane ze swoim udziałem w sprawie”. Postanowienie to nie zostało uzasadnione.

W zażaleniu z 24 maja 2010 r. uczestnik Miasto W. zaskarżyło to postanowienie w całości i zarzucił, że zostało ono wydane z naruszeniem art. 357 § 2 k.p.c. oraz art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c. poprzez brak uzasadnienia go przez Sąd Okręgowy. Skarżący wskazał, że w uzupełnionym postanowieniu z 8 kwietnia 2010 r. Sąd oparł rozstrzygnięcie o kosztach na podstawie wskazanej w art. 520 § 3 k.p.c., a

zatem orzekanie o kosztach postępowania kasacyjnego w oparciu o inną podstawę nie było uzasadnione.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie jego wniosku Sądowi Okręgowemu w W. do ponownego rozpoznania, a ewentualnie o zmianę postanowienia przez zasądzenie na jego rzecz kwoty 2.900 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego i - w każdym wypadku - domagał się zasądzenia na jego rzecz kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest zasadne. Postanowienie o uzupełnieniu rozstrzygnięcia o kosztach postępowania wydane zostało na posiedzeniu niejawnym, stosownie zatem do art. 357 § 2 k.p.c. powinno ono zostać doręczone stronie wraz z uzasadnieniem. Sąd Okręgowy nie uzasadnił orzeczenia i doręczył stronie jedynie odpis jego sentencji, a przez to naruszył powołany wyżej przepis postępowania. Niemożliwość odtworzenia i skontrolowania sposobu wnioskowania, który zdecydował o treści wydanego rozstrzygnięcia musi prowadzić do uchylenia zaskarżonego postanowienia. Trzeba przy tym zauważyć, że Sąd Okręgowy wydał zaskarżone postanowienie w związku z wnioskiem uczestnika o uzupełnienie rozstrzygnięcia o kosztach postępowania odwoławczego zawartego w pkt II postanowienia z 8 kwietnia 2010 r. Zgodnie z utrwalonym poglądem, wniosek o uzupełnienie rozstrzygnięcia o kosztach (art. 351 k.p.c.) nie może być skutecznie złożony wówczas, gdy sąd zasądził na rzecz strony koszty procesu, ale w rozmiarze mniejszym niż tego oczekiwała. W takim przypadku stronie przysługuje możliwość kwestionowania rozstrzygnięcia o kosztach przez wniesienie zażalenia. W pkt II postanowienia z 8 kwietnia 2010 r. Sąd Okręgowy orzekł o kosztach postępowania odwoławczego, a uczestnik zaskarżył to rozstrzygnięcie zażaleniem. Jest możliwe, że użyte przez Sąd Okręgowy określenie „postępowanie odwoławcze” obejmuje także postępowanie ze skargi kasacyjnej, a kosztów powstałych w tym postępowaniu dotyczył wniosek o uzupełnienie rozstrzygnięcia o kosztach. Należy zwrócić uwagę i na to, że Sąd Okręgowy w tej samej sprawie zastosował dwie różne podstawy rozstrzygnięcia o kosztach: art. 520 § 3 k.p.c. i – w zakresie kosztów postępowania kasacyjnego – ogólną regulację z art. 520 § 1 k.p.c. Skoro jednak zaskarżone orzeczenie nie zostało uzasadnione, to ocena trafności rozstrzygnięcia w tym zakresie nie jest możliwa.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398¹⁵ § 1 w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.